



Parc d'Olèrdola



Cercle de Voluntaris
dels Parcs Naturals

Situació

El Parc, amb una superfície protegida de 608 ha integrades en els municipis d'Olèrdola i Canyelles, a l'Alt Penedès i el Garraf respectivament, es troba als darrers contraforts del massís del Garraf, entre la riera de Vilafranca i el puig de l'Àliga.



Paisatge

Presenta un paisatge típicament mediterrani, amb petjades que reflecteixen la llarga relació entre les persones i el medi.

Caracteritzat per la roca calcària, que predomina en tot el massís, i materials margosos i arenosos, té un relleu suau amb presència d'alguns penya-segats i cingleres. El punt més alt és la Talaia (358 m).

Una sequera estival accentuada i una baixa retenció de l'aigua expliquen la presència de vegetació de fulla petita i dura.



Història

Les primeres evidències arqueològiques al conjunt monumental d'Olèrdola daten de l'edat del bronze, amb continuïtat poblacional fins a l'edat mitjana. El poblat iber fortificat, la muralla romana, el castell, l'església de Sant Miquel o la necròpolis del Pla dels albats són les restes arqueològiques més importants.



Flora i fauna



D'esquerra a dreta i de dalt a baix: tortuga mediterrània, granoteta de punts, abellerol, mostela, ratpenat orellut i blaveta de la garlanda



D'esquerra a dreta i de dalt a baix: alzinar mediterrani, aladern, margalló, garric, romaní i bruc d'hivern.



Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals